

men i en nabokommune, før den blev storkommune: Der kom man med maden frisk dampende hver dag ind ad døren. Det er helt vidunderligt. Det er lige efter bogen, synes jeg.

KL 13.20

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Vi ønsker alle sammen den bedste mad til de ældre, men kommunalreformen har altså indbygget en harmonisering, der ikke giver kommunalpolitikere den frie vilje, som jeg hører hr. Nødgaard nu stå og sige. Den ønsker vi i det kommunale selvstyre. Det kommunale selvstyre er jo sat lidt på venteposition i forhold til, hvordan vi vil producere mad, for man skal jo harmonisere. Så de kommunalpolitikere, der har truffet den kloge beslutning, jævnfør Dansk Folkeparti, er underlagt en harmonisering af de kommunalpolitikere, der har truffet den anden beslutning. Så der er vel et opgør om, at kommunalreformen ikke er et frihedskort til kommunerne, men et harmoniseringskort på godt og ondt.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Fru Karen Klint plejer at optræde her i Folketinget og gør det også i dag med stor indsigt, men jeg vil godt have lov at sige noget om kommunalreformen, som vi aldrig har lagt skjul på: Når man lægger fem kommuner sammen og de f.eks. har forskellige børnetakster, så er man nødt til at lave en fælles takst og en fælles normering, og hvad ved jeg. Det er derfor, vi har haft Christiansborg Slotsplads næsten fyldt med protesterende.

Det må enhver jo kunne forstå, og selv de, der gik op i normering i forbindelse med kommunalreformen, stod ude på Slotspladsen og protesterede. Så er det altså, at det bliver meget svært for selv Poul Nødgaard at forstå, hvad der egentlig foregår i dette land.

Men det er en af priserne for kommunalreformen. Man kan ikke have et forskelligt serviceniveau på de forskellige områder, og derfor har kommunerne, de nye sammenlægningsudvalg, brugt 2006 til præcis at fastsætte, hvordan de vil styre deres kommune fremover.

Det gælder ikke alene med hensyn til mad. Det gælder på en lang, lang række områder. Man er altså nødt til at sige, at der er en pris for kommunalreformen, for borgere, der bor i den nye storkommune – en, der bor dér, og en an-

den, der bor dér – skal naturligvis behandles fuldstændig ens.

Nu lyser den røde knap, men jeg mener også, at jeg har svaret.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre med den konservative ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Kommunalreformen er en konservativ mærkesag. Det var Det Konservative Folkeparti, der startede diskussionen med på et landsråd tilbage i 1988 at vedtage, at man ville arbejde for amternes nedlæggelse, og det er jo et af kerneelementerne i denne reform. Derfor vedkender vi os også et ansvar for den reform, som nu er ved at blive gennemført, og som pr. 1. januar dette år trådte i kraft. Det er den største reform i 30 år, som har skabt en helt ny offentlig sektor og dermed også håb om nye muligheder for at yde en bedre service for borgerne.

Der er gjort et kæmpe stykke arbejde, og det er med stor respekt og stor beundring, jeg kan sige, at det jo er gået næsten gnidningsfrit med gennemførelsen af kommunalreformen, på trods af at der er mange nye opgaver.

Vi har i dag talt om de tunge sociale opgaver, som jo føres til kommunerne, og som er et helt nyt område. Der er sundhed, der er beskæftigelse, der er natur og miljø, og der er forebyggelse.

Målet med kommunalreformen er jo at kunne yde et højt serviceniveau, at skabe en sammenhæng mellem de forskellige serviceydelser og sikre en rimelig beskatning.

Måden, som kommunernes aftaler med staten skal gennemføres på, er i høj grad på basis af dialog, hvor man drøfter tingene i fællesskab. Det er jo også en dialog, der ligger til grundlag for den redegørelse, som vi behandler i dag, og KL har en meget stor aktie i det billede, der tegner sig.

En ny opgave for kommunerne er sundhedsområdet, og jeg tror, at det vil have afgørende indflydelse på kommunernes arbejde med sundhed, men også med forebyggelse, og der vil blive skabt et grundlag for, at sundhed bliver flyttet helt ud tæt på borgerne.

Og så glæder det mig meget, at ideen om de såkaldte borgerservicecentre er slået rigtig flot igennem. Mange kommuner har skabt borgerservicecentre, plus at man samtidig har skabt en